

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Csp/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716206445
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2716206445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v sporovej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúcemu na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom na Karadžičovej 2 v Bratislave, IČO: 47 258 713, zastúpeného splnomocnencom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom na Ventúrskej I. č. 16 v Bratislave proti Ž. K. Z. (O. B.), G. X.XX.XXXX, I. C. O. Z. M. I., o zaplatenie 222,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 80,- eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 06.05.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej súd oproti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania 28,14 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou na Okresný súd Skalica dňa 14.12.2016, domáhal zaplatenia dlžnej sumy vo výške 222,68 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,16 % ročne zo sumy 167,95 eur od 6.5.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 191,98 eur od 6.5.2015 do zaplatenia, a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. dňa 7.8.2013 uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 333,82 eur, pričom žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých 24 mesačných splátok vo výške 18,24 eur. Na základe súhlasu žalovanej Cetelem poskytol žalovanej úver tak, že dňa 22.8.2013 uhradil požadované finančné prostriedky na účet predajcu, čo potvrdzujú Výpis z úverového účtu žalovanej a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaná svoj záväzok z úverovej zmluvy riadne a včas neplnila. Žalovaná uhradila peňažné prostriedky len vo výške 253,82 eur, čo vyplýva z Výpisu z úverového účtu žalovanej a Potvrdenie o prijatých splátkach. CETELEM SLOVENSKO, a.s. vyhlásil dňa 5.5.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Dňa 1.7.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. so žalobcom, CETELEM SLOVENSKO, a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Ku dňu podania žaloby evidoval žalobca voči žalovanej pohľadávku vo výške 222,68 eur (167,95 eur z titulu zvyšku dlžnej istiny, 13,18 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 10,85 eur z titulu dlžného poistného z úveru a 30,70 eur z titulu

nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Žalobca sa z dlžných súm domáhal zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania.

2. Pre nedostatok odôvodnenia žaloby, súd vyzval žalobcu, aby doplnil žalobu a na zdôvodnenie dlžnej čiastky 222,68 eur, v akej výške boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky, koľko žalovaná celkovo vyčerpala, ako boli splátky žalovanej započítané, či boli zo splátok odpočítavané poplatky a kedy sa žalovaná dostala prvýkrát do omeškania, z čoho pozostáva istina 167,95 eur, najmä či zahŕňa aj úroky z úveru a v akej časti, úrok z omeškania, zmluvnú pokutu, prípadne či žalovanej boli účtované iné poplatky, sankcie a pod. a ak áno bližšie špecifikujte podľa akých ustanovení zmluvy alebo úverových podmienok a akým spôsobom boli jednotlivé úroky, poplatky alebo zmluvné pokuty vypočítané z akej sumy a za aké obdobie a kde v zmluve sú uvedené, akým spôsobom boli vypočítané úroky 13,18 eur, z akej sumy s použitím akej sadzby a za aké obdobie, ako bolo vypočítané poistné v sume 10,85 eur, aké náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 30,70 eur si žalobca uplatňuje, na základe akých ustanovení zmluvy. Žalobca bol vyzvaný na špecifikáciu nákladov a na preukázanie ich vzniku.

3. Žalobca v podaní zo dňa 27.7.2017 uviedol: podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov je zrejmé, že žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky 333,82 eur, žalovaná na úver zaplatila 253,82 eur, čo je zrejmé z predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej a z potvrdenia o prijatých platbách. Žalobca započítaval platby na úhradu dlžných úrokov, poplatkov, poistenia a napokon na príslušnú časť úverovej istiny. Z bodu 4.2. časti 3 úverovej zmluvy vyplýva právo veriteľa požadovať v prípade omeškania dlžníka úrok z omeškania, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v súlade s uvedeným ustanovením Občianskeho zákonníka žalobca uplatňuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 30,70 eur. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky 30,70 eur účtoval žalobca žalovanej dňa 1.12.2014, 14.11.2014, 3.11.2014, uplatňuje si ich ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, so zasielaním SMS správ, žalobca ich vynakladal na to, aby žalovanú upozornil na omeškanie so splácaním pred podaním samotnej žaloby. Predložil súdu generálny výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré musí žalobca vynaložiť v prepočte na jedného klienta na poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ. Žalovaná v bode 1.1. časti 3 úverovej zmluvy vyhlásila, že sa oboznámila s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2022 a CTM3032 uzavretými medzi CETELEM SLOVENSKO, a.s. a Poisťovňou Cardiff Slovakia, a.s. a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poisťovne Cardiff Slovakia, a.s. súhlasila s nimi a svojim podpisom vyjadrila súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral, vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach zmluvy t.j. v časti 1.1. časti 1. úverovej zmluvy. Žalovaná prijala poistenie v rozsahu základného súboru poistenia teda pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti. V bode 1.1. časti 1. úverovej zmluvy je uvedené, že žalovaná si zvolila Základný súbor poistenia s tým, že výška poistného je 3,33% z mesačnej splátky t.j. 1,55 eur. Vzhľadom k tomu, že poistenie úveru bolo dobrovoľné a dobrovoľný bol aj poplatok za poistenie, pričom mohla žalovaná kedykoľvek v súlade s bodom 1.6. časti 3. úverovej zmluvy poistenie odvolať a zároveň poistenie nebolo podmienkou na uzatvorenie úverovej zmluvy, tak tento poplatok nemohol byť zarátaný do celkových nákladov úveru s poukazom na § 2 písm. g) ZoS. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalovanou žalobca vyhlásil 5.5.2015 mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná suma 222,68 eur pozostáva z istiny 167,95 eur (časť istiny z mesačnej splátky splatnej k 15.10.2014, 15.11.2014, 15.12.2014, 15.1.2015, 15.2.2015, 15.3.2015 a 15.4.2015, spolu 103,65 eur + istina z mesačných splátok, ktoré boli splatné v budúcnosti 64,30 eur) , z dlžných úrokov z úveru 13,18 eur (úroky z mesačnej splátky splatnej k 15.10.2014, 15.11.2014, 15.12.2014, 15.1.2015, 15.2.2015, 15.3.2015 a 15.4.2015), z dlžného poistného 10,85 eur (poistné z mesačnej splátky splatnej k 15.10.2014, 15.11.2014, 15.12.2014, 15.1.2015, 15.2.2015, 15.3.2015 a 15.4.2015), z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 30,70 eur.

4. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Riadne a včas predvolaný splnomocnenec žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie zaslané na adresu uvedenú v Registri obyvateľov SR, predvolanie jej bolo doručené fikciou podľa § 111 ods. 3 C.s.p. Súd v zmysle § 180 C.s.p. rozhodol, že bude konať v neprítomnosti splnomocnenca žalobcu a žalovanej, otvoril pojednávanie.

6. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb číslo XXXXXXXXXXXXXXXX z 7.8.2013 (ďalej len zmluva o úvere), oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s doručenkou, výpisom z úverového účtu XXXXXXXXXXXXXXXX, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX, potvrdením o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX, výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru k úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, prehľadom splátok, vyjadrením žalobcu, položkovým prehľadom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a zistil tento skutkový stav veci:

7. Zo zmluvy o revolvingovom úvere (úverový prípad XXXXXXXXXXXXXXXX) súd zistil, že zmluva bola uzatvorená dňa 7.8.2013 medzi veriteľom CETELEM SLOVENSKO a. s. a žalovanou, predmetom ktorej je podľa časti 1 poskytnutie úveru v sume 333,82 eur na kúpu tovaru, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 18,24 eur mesačne splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.9.2013 pri ročnej úrokovej sadzbe 18,16%. V zmluve bola uvedená predajná cena tovaru 333,82 eur, priama platba predajcovi 0 eur, výška úveru 333,82 eur, celková čiastka k zaplaceniu 400,56 eur, konečná splatnosť úveru 15.8.2015, RPMN 19,74 %, priemerná hodnota RPMN 48,52%, zvolený komplexný súbor poistenia Istota s poplatkom za poistenie 9,29 %. Podľa bodu 1 časti 1 zmluvy o úvere 1 predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere je poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru Cetelemom dlžníkovi vo výške a za podmienok dohodnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Dlžník je povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa bodu 2.1. časti 1 zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa bodu 4.1. písm. a) časti 3 zmluvy o úvere v prípade, ak okrem iného klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t. j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Podľa bodu 4.2. časti 3 zmluvy o úvere 1 Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinností dlžníka splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od dlžníka zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

8. Z listiny označenej ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č., vyhotovenej 8.5.2015, doručenej žalovanej dňa 13.5.2015 (podľa predloženej doručenky), súd zistil, že CETELEM SLOVENSKO a.s. pre omeškanie žalovanej so splácaním dlhu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy tak, že záväzok žalovanej sa stal ku dňu 5.5.2015 splatný v celom rozsahu a žalovaná bola uvedenej listine vyzvaná na úhradu dlžnej čiastky 222,68 eur v lehote 14 dní od doručenia oznámenia.

9. Podľa Potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 30.11.2016 registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX1 dňa 22.8.2013 došlo k financovaniu v prospech predajcu v sume 333,82 eur.

10. Z Potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 30.11.2016 registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná splatila dňa 18.9.2013 sumu 18,24 eur, dňa 23.10.2013 sumu 18,24 eur, dňa 13.11.2013 sumu 18,24 eur, dňa 9.1.2014 sumu 58,62 eur, dňa 16.1.2014 sumu 36,48 eur, dňa 24.2.2014 sumu 36,48 eur, dňa 13.3.2014 sumu 18,24 eur a dňa 23.9.2014 sumu 49,28 eur, spolu splátky žalovanej predstavujú sumu 253,82 eur.

11. Z Výpisu z účtu žalovanej k úverovému prípadu 42720519640001 súd zistil, že v prospech predajcu bola financovaná suma 333,82 eur, zaplatila splátky 4 x 18,24 eur, 1 x 58,62 eur, 2 x 36,48 eur, 1 x 49,28 eur. Žalovanej boli účtované náklady spojené s uplatnením pohľadávky 3 x 3,90 eur, 2 x 8,90 eur a 1 x 17,90 eur.

12. Z listiny bez označenia, predloženej žalobcom k úverovému prípadu XXXXXXXXXXXXXXXX (založenej na čísle listu 16 spisu) vyplýva, že ide pravdepodobne o predpis splátok 1-24, ktoré sú vždy vo výške 18,24 eur, z tejto sumy pri prvej splátke malo ísť na istinu 11,64 eur, na úroky 5,05 eur, na poistenie

1,55 eur, pri druhej splátke malo ísť na istinu 11,82 eur, na úroky 4,87 eur, na poistenie 1,55 eur, pri tretej splátke malo ísť na istinu 12,- eur, na úroky 4,69 eur, na poistenie 1,55 eur, pri štvrtej splátke malo ísť na istinu 12,18 eur, na úroky 4,51 eur, na poistenie 1,55 eur, pri nasledujúcich splátkach časť na pripadajúca na istinu sa vždy zvyšuje, časť pripadajúca na úrok sa znižuje, suma určená na poistenie je vždy rovnaká vo výške 1,55 eur, pri poslednej 24-tej splátke malo ísť na istinu 16,42 eur, na úroky 0,27 eur, na poistenie 1,55 eur. Uvedený dokument nie je podpísaný zmluvnými stranami

13. Výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej čiastky 85,42 eur s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky je CETELEM SLOVENSKO, a. s. oprávnená požadovať splatenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Z poštového podacieho hárka č. N. bola žalovanej zaslaná zásielka P., nie je uvedený odosielateľ zásielky ani dátum podania na pošte.

14. V položkovitom prehľade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je uvedené, aké jednotlivé položky nákladov sú spojené s vyúčtovaním nákladov v sume 3,90 eur, 6,90 eur, 8,90 eur, 11,90 eur, 13,90 eur, 17,90 eur, 19,90 eur, 24,90 eur, 28,90 eur, 34,90 eur a 39,90 eur.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere t.j. do 30.4.2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 39 zákona č. 40/ 1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere t.j. do 30.9.2013, ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, 9 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 9 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013 je výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami a dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a žalovaná prijala finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie žalovanej v zmluve o revolvingovom úvere ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Postavenie právneho predchodcu žalobcu, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania finančné služby žalovanej podľa predmetnej zmluvy, vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejmý z postavenia strán predmetnej zmluvy, keď niet pochyb o tom, že veriteľ je dodávateľom služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, že by žalovaná požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmlúv a to aj s prihliadnutím na znenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka účinné od 1.4.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 1.4.2015. Uvedené použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval vo svojom rozsudku aj Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Toto ustanovenie je potrebné aplikovať aj na právny vzťah žalobcu a žalovanej.

29. Súd sa zaoberal platnosťou zmluvy o úvere po stránke formálnej a vyhodnotil predmetnú zmluvu ako platnú, uzavretú podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy a obsahujúcu niektoré náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ako sumu úveru, úroky, meno a adresu spotrebiteľa a dodávateľa, RPMN, priemernú RPMN. Predmetom zmluvy o úvere bol úver. Predmetná zmluva spĺňa náležitosti zmluvy, teda dvojstranného právneho úkonu. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, rovnako aj termín konečnej splatnosti úveru. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Vychádzajúc z tvrdenia žalobcu, že jeho právny predchodca so žalovanou uzavrel dňa 7.8.2013 zmluvu o úvere (súd má z iných konaní, v ktorých vystupuje žalobca, zistené, že zmluvy o úvere uzatvárané spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s. ako veriteľom so spotrebiteľmi, boli v informačnom systéme tejto spoločnosti vedené pod iným číslom ako je číslo na konkrétnej zmluve o úvere, v tomto konaní je to číslo 42720519640001), súd posúdením náležitostí zmluvy o úvere dospel k záveru, že medzi stranami vznikla platne zmluva o spotrebiteľskom úvere, pretože právny predchodca žalobcu podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 333,82 eur. Ďalej bolo listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere preukázané, že strany sa dohodli na splácaní úveru v počte 24 mesačných splátkach vo výške 18,24 eur, pričom súd z potvrdenia prijatých splátok žalovanej mal za preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi splátky celkom vo výške 253,82 eur. Súd nepriznal žalobcovi ním žiadané úroky, nakoľko podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 odseku 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a to náležitosť uvedenú v písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ustanovuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom podľa písm. k) uvedeného ustanovenia zmluva o úvere uzavretá so spotrebiteľom musela obsahovať výšku, počet termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splnenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, teda nestačí uviesť celkovú výšku splátok. Predložená úverová zmluva takýto splátkový kalendár neobsahovala. Informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, môže hodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, môže posúdiť, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej za poskytnutý úver. V tej súvislosti, že súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že v sporoch so spotrebiteľmi žalobcovia žalujúci zo spotrebiteľských úverov používajú v odvolaniach pri nepriznaní úroku, poplatkov argument pre zmenu rozhodnutí súdu prvej inštancie rozhodnutie EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/2015, v ktorom Súdny dvor uviedol, že výklad čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave, súd uvádza, že vzhľadom na konkrétny prípad, ktorý súd rieši v spore medzi žalobcom a žalovanou tiež ustálená judikatúra Súdneho dvora EÚ riešila otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi veriteľom a spotrebiteľom a podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Súdny dvor EÚ sám stanovil medze súladného výkladu medzi vnútroštátnymi výkladovými metódami,

vytvárajúcimi právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ Súdny dvor tieto medze zhrnul vo veci C - 212/04 rozsudok súdneho dvora zo 4.7.2006. Uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinné v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou explicitne upravovalo členenie splátok na splátku istiny a úrokov a iných poplatkov a ak by súd vyložil ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať takéto členenie a došlo by k nahradeniu eurokonformným výkladom cez Smernicu, čo je postup typický pre priamy účinok, hoci vo veci nejde oň, ale ide o účinok Smernice nepriamy, takýto postup vo veci nebol možný z dôvodu, že by išlo o výklad práva proti zákonu (contra legem) a výkladom by došlo contra legem k porušeniu zásady právnej istoty. Následkom rozhodnutia súdneho dvora vo veci C- 42/2015 došlo k legislatívnej zmene zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení zákon o bankách s účinnosťou od 1.5.2018. Zmena zákona o spotrebiteľských úveroch je odôvodnená práve uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora EÚ a až od účinnosti vykonanej novely sa zákon č. 129/2010 Z. z. v jeho ustanovení, týkajúcom sa náležitosti zmluvy upravuje náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Z dôvodu, že zákonodarca pristúpil k zmene zákonného ustanovenia s účinnosťou od 1.5.2018, súd je názoru, že výklad ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých až po účinnosti novely, aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity.

32. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že v zmluve o úvere je upravené, akým spôsobom je jednotlivá splátka započítaná na istinu, úrok a poistenie. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že započítavanie splátok žalovanej žalobcom je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Ako vyplýva z vyjadrenia žalobcu z 27.7.2017 žalobca započítal splátky najskôr na dlžné úroky, poplatky, dlžné poistné, a napokon na úhradu príslušnej časti úverovej istiny, čo je v rozpore s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ide o neplatný právny úkon žalobcu. Uvedené započítanie vyplýva aj listiny založenej na č. I. 16 spisu k úverovému prípadu XXXXXXXXXXXXXXXX nepodpísanej zmluvnými stranami, z ktorej obsahu vyplýva, že ide o prehľad splátok 1-24, z ktorého vyplýva, že jednotlivé splátky, ktoré mali byť uhrádzané žalovanou, boli započítané najskôr na úrok a až potom na istinu - uvedené vyplýva z toho, že od prvej splátky po poslednú sa výška časti splátky určená na splácanie istiny zvyšuje, kým časť splátky určená na úrok je v prvej splátke najvyššia a s nasledujúcimi splátkami sa znižuje.

33. Zo zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba žalobcu pokiaľ ide o nárok zo zmluvy o úvere je dôvodná iba čiastočne. Potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že žalovaná získala úver v sume 333,82 eur. Žalovaná sa v zmluve o úvere zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, pričom uhradila len splátky vo výške 253,82 eur, čím porušila povinnosť dlžníka plniť zo zmluvy o úvere. Právny predchodca žalobcu tak bol oprávnený v zmysle zmluvy o úvere vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a žiadať uhradiť dlžnú čiastku. Ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie sumy 85,42 eur s upozornením, že ak nepríde k jej úhrade, je oprávnený zosplatiť úver, čím bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa oznámenia o mimoriadnej splatnosti, ktoré si žalovaná prevzala dňa 13.5.2015, sa stal úver splatný dňa 5.5.2015 v celom rozsahu, teda v sume 222,68 eur, pričom táto suma pozostáva z istiny 167,95 eur, z úrokov, poplatkov a poistného 24,03 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 30,70 eur. Ako súd vyhodnotil vyššie, považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový, čím súd dospel k záveru, že žalovaná mala úver splatiť iba finančnými prostriedkami v sume 80,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 333,82 eur a splátkami žalovanej 253,82 eur. Preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 80,- eur a vo zvyšnej časti t. j. v časti úroku a poplatku za poistenie a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobu zamietol.

34. Súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky z dôvodu, že i keď žalobca predložil súdu položkovitý prehľad nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, nepreukázal súdu, aké konkrétne náklady vynaložil v súvislosti s uplatnením pohľadávky voči žalovanej, neuniesol tak dôkazné bremeno na vynaloženie nákladov v sume 30,70 eur.

35. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z úveru 18,16% ročne zo sumy 167,95 eur od 6.5.2015 do zaplata. Súd žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko po zosplatnení patrí žalobcovi len úrok z omeškania, nepatrí mu úrok. Súd tu poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičených peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

36. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z nároku zo zmluvy o úvere podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,05% ročne zo sumy 80,- eur od 6.5.2015 do zaplata, t. j. zo sumy, s ktorou bola žalovaná skutočne v omeškani a odo dňa nasledujúceho po dni, keď bol úver zosplatnený. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Súd rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 255 C.s.p., pričom súd žalovanej, ktorá bola v konaní úspešnejšia, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,14% (úspech žalobcu 35,93% v priznanej sume 80,- eur, úspech žalovanej 64,07% v nepriznanej sume 142,68 eur).

39. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie na príslušný súd, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.) .